

Dosarul nr. 1-21143655-05-1a-28042023

Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Bologan Ana

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

DECIZIE
În numele Legii

02 iulie 2026

municipiul Cahul

Completul de judecată al Curtii de Apel Sud, sediul Cahul

Judecând în componenta:

Președintelui completului de judecată, judecător Evgheni BANCOV
Judecătorilor Andrei SCRIPCENCO și Inga GORLENCO
Grefierului Tatiana GHENCIU

Cu participarea:

Procurorului
Avocatului

Calendari Dumitru Galina Resulschi

În lipsa:

Inculpatului Avocatului

Rusu Eugeniu
Cerga Ion

judecând în ședință publică, apelul declarat de avocatul Covaliov Vitali în interesele inculpatului Rusu Eugeniu împotriva Sentinței Judecătorei Cahul, sediul Central din 06 aprilie 2023, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui

Rusu Eugeniu *****, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar ***** *****, domiciliat viza de reședință în *****, Str. *****, locuiește în *****, *****, *****, studii medii, concubinaj, supus militar, anterior judecat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. De la data de 28 septembrie 2021 până la 06 aprilie 2023 (prima instanță);
2. De la data de 28 aprilie 2023, repartizare repetată pe data de 21 ianuarie 2025 până la 02 iulie 2026 (instanța de apel).

Procedura de citare a fost legal executată.

Apărătorul inculpatului a pledat pentru admiterea apelului în modul formulat.

Procurorul, a pledat pentru respingerea apelului apărării.

Ascultând părțile, verificând materialele cauzei și analizând în complex argumentele și criticile expuse în apelul declarat, precum și în ședința de judecată, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Soluția instanței de fond.

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 06 aprilie 2023, s-a hotărât:

Se recunoaște vinovat Rusu Eugeniu *****, născut la *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Codul penal și în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, a-i aplica pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în formă de închisoare, aplicat lui Rusu Eugeniu *****, născut la *****, urmează a fi calculat din momentul definitivării sentinței, cu includerea în termenul de pedeapsă executat a perioadei aflării acestuia în stare de reținere din 01.09.2021 ora 08.43 până la 02.09.2021, inclusiv.

Se aplică în privința inculpatului Rusu Eugeniu *****, născut la *****, măsura preventivă „obligățiunea de nepărăsire a țării”, pentru asigurarea executării sentinței, până la rămânerea definitivă a acesteia.

Corpuri delictive: Pachetul nr. „I” Care conține un CD cu înregistrările audio din 02.08.2021 efectuate de către Munteniță Ion și disc prezentat de Munteniță Ion. Pachetul nr. „I A-V” care conține în DVD cu înregistrări audio-video autorizate din 04.08.2021 întâlnirea dintre denunțatorul Munteniță Ion cu bănuitul Rusu Eugeniu. Pachetul nr. „I Percheziții” care conține 2 două DVD-uri cu înregistrări audio-video a perchezițiilor efectuate la 01.09.2021 în cadrul cauzei penale. Pachetul nr. „I DGAO” conține disc cu nr. de inventar 1505/21 DGAO CNA comunicări telefonice, telefon nr. 079482268. Pachetul nr. „2A-V” Care conține un DVD cu înregistrările audio-video autorizate din 13.08.2021 întâlnirea dintre Munteniță Ion cu Rusu Eugen. Pachetul nr. „I telefon” conține audio înregistrarea a mesageriei „ WhatsApp” înscrisă de pe telefonul învinutului Rusu Eugeniu din cadrul acțiunii procesuale de cercetare a telefonului său din data de 02.09.2021 efectuată cu acordul și participarea sa, recunoscute prin Ordonanța din 22 septembrie 2021, de păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Circumstanțele de fapt constatate la pronunțarea sentinței.

Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt.

Rusu Eugeniu *****, în calitate de persoană fizică, urmărind scopul primirii mijloacelor financiare necuvenite, susținând că are influență asupra unor persoane publice, autorități competente ale poliției de frontieră și a serviciului vamal, atribuite cu funcții de control și evidență mijloacelor de transport auto introduse pe teritoriul Republicii Moldova de către persoanele fizice rezidente și cele nerezidente fără achitarea drepturilor de import, declarate prin acțiune și plasate sub regim vamal de admitere temporară, începând cu data de 02 august 2021, aflând-se în mun. Cahul, cunoscând-l pe numitul Munteniță Ion, a pretins de la acesta mijloace bănești în valută străină în sumă de 800 Euro, pentru sine, declarând-i acestuia că pentru angajații poliției de frontieră și a serviciului vamal, ca aceștia în schimb să acționeze în scopul scoaterii de pe teritoriul țării a mijlocului de transport peste termenul legal de ședere acordat și iradierii din sistemul informațional Portal SV, cu posibilitatea ca automobilul în cauză de modelul BMW 318 D cu n/î ***** înregistrat în Republica Bulgaria, să rămână în Republica Moldova.

Tot el, în continuare cu scopul realizării intențiilor sale, acționând ilegal, la 04 august 2021, aflându-se în mun. Cahul, sub controlul organului de urmărire penală, a primit de la numitul Munteniță Ion, suma de bani în mărime de 800 euro, pretinsă de acesta în schimbul promisiunii de a influența persoanele publice din poliției de frontieră și serviciul vamal, ca aceștia în schimb să acționeze în scopul scoaterii de pe teritoriul țării a mijlocului de transport peste termenul legal de ședere acordat și iradierii din sistemul informațional Portal SV, cu posibilitatea ca automobilul să rămână în Republica Moldova.

Acțiunile inculpatului Rusu Eugeniu au fost încadrate de instanța de fond în baza art.326 alin.(1) Cod penal, conform indicilor: *traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*”.

Cauza penală în instanța de fond s-a examinat pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală cu participarea inculpatului Rusu Eugeniu.

Apelul avocatului Covaliov Vitali în interesele inculpatului Rusu Eugeniu.

La data de 06 aprilie 2023, avocatul Covaliov Vitali în interesele inculpatului Rusu Eugeniu a depus apel împotriva sentinței, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 aprilie 2023, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu stabilirea inculpatului Rusu Eugeniu a unei pedepse mai blânde, cu amendă sau cu aplicarea art.90 Cod penal.

Argumentele apelului avocatului Covaliov Vitali în interesele inculpatului Rusu Eugeniu.

În argumentarea apelului apărătorul a menționat că, nu este de acord cu pedeapsa aplicată, prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 aprilie 2023 în privința inculpatului Rusu Eugeniu.

Susține apărarea că, ținând cont de circumstanțele cauzei, inculpatul Rusu Eugeniu a recunoscut vina și a solicitat, prin cerere, acceptată de instanța de judecată, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de comportamentul inculpatului pînă și după săvîrșirea infracțiunii, inculpatul nu a încălcat restricțiile puse la faza de urmărire penală și de instanța de judecată, este posibilă stabilirea în privința lui Rusu Eugeniu unei pedepse penale blînde, cu amendă sau cu aplicarea art.90 Cod penal.

În drept, apelul a fost întemeiat pe prevederile art. art. 67, 68, 400-402, 405 și 415 Cod de procedură penală.

Termenul de declarare a apelului.

Potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Completul de judecată constată că, sentința Judecătoriei Cahul, sediul central a fost pronunțată la data de 06 aprilie 2023, cu participarea procurorului, avocatului inculpatului și în lipsa inculpatului.

Apelul a fost înregistrat de către avocatul Covaliov Vitali în interesele inculpatului Rusu Eugeniu la data de 06 aprilie 2023, din ce rezultă că termenul de declarare a apelului a fost respectat.

Argumentele expuse în ședința de apel.

Apărătorul inculpatului Rusu Eugeniu avocata Reșulschi Galina, în ședința de judecată în instanța de apel a solicitat admiterea apelului din motiv că pedeapsa aplicată de către instanța de fond este prea aspră și a solicitat stabilirea unei pedepse mai blânde, reieșind din faptul că a recunoscut vinovăția, se căiește de cele comise. Necăținând la faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, la moment pedepsele sunt executate, prin urmare cererea de apel este întemeiată și urmează a fi admisă.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Sud, Calendari Dumitru, în ședința de judecată în instanța de apel, a solicitat să fie respins ca fiind nefondat. A atras atenția la persoana inculpatului, cât și la mersul procesului penal, or art. 75 Cod penal cu privire la principiul individualizării pedepsei, face referire la necesitatea aprecierii atât a faptei ce i se încredințează inculpatului, cât și persoana inculpatului și comportamentul acestuia. Susține că persoana inculpatului prezintă pericol pentru autoritățile publice, or inculpatul anterior a comis infracțiuni în baza art. 325 Cod penal. După aceasta, dânsul continuă activitatea criminală și comite o infracțiune gravă. Prezenta cauză s-a aflat pe rolul instanței de fond timp de 2 ani, deși cauza se examinează în procedură simplificată și de 3 ani cauza se află pe rolul instanței de apel. Astfel, este evident că inculpatul nu este în stare să recunoască situația faptică și pedeapsa ce i-a fost stabilită și încearcă să se eschiveze de răspunderea penală. Astfel de fapte ce i-au fost încredințate inculpatului, urmează a fi pedepsite aspru. În cazul dat, pedeapsa cu închisoare cu executare, este o măsură legală și corespunde principiului individualizării pedepsei penale, cât și scopul pedepsei penale. Consideră că pedeapsa stabilită de către instanța de fond, este una motivată și întemeiată.

Cauza a fost examinată în lipsa inculpatului Rusu Eugeniu, din motiv că urmare a eschivării sale de la prezentarea în instanța de judecată, prin încheierea Curții de Apel Sud, sediul Cahul din 05 februarie 2026 a fost anunțat în căutare.

În susținerea acestei concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată.

În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterile cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general. Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, acestea fiind de neconceput fără prezența sa.

Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul Mihaes împotriva Franței din 25 mai 1998, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de

judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul Kattan împotriva României din 21 ianuarie 2014, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță. Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudicare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

Astfel, instanța reiterează că o procedură care se desfășoară în absența inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenție, fiind produsă o denegare de justiție doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat în absență, se va pronunța o instanță, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzației în fapt și în drept sau atunci când nu s-a stabilit că acesta a renunțat expres la dreptul său de a se prezenta și de a se apăra ori că a avut intenția de a se sustrage de la justiție [Sejdovic împotriva Italiei (MC), par. 82], în speță, instanța constatând evident și întemeiat atât faptul, cât și intenția certă a inculpatului de a se eschiva de la prezentarea în instanță, pe cazul de învinuire a sa.

Cauza penală a fost examinată și în lipsa **avocatului Cerga Ion** care a depus cerere de amânare a ședinței de judecată pe motiv că are stabilite alte ședințe de judecată și este în imposibilitatea de a se prezenta la Curtea de Apel Sus, acordarea unui termen pentru a face cunoștință cu materialele dosarului.

Completul de judecată reține că, deși avocatul Cerga Ion a declarat că este antrenat la examinarea altor cauze, ultimul nu a probat prin acte ce ar confirma imposibilitatea absolută de prezentare în ședința de judecată. Totodată ținând cont că cauza penală se examinează în termeni rezonabili, avînd în vedere că, cauza a fost amînată de nenumărate ori la cererile avocatului precedent și absența inculpatului, Completul de judecată a considerat că comportamentul procesual al apărătorilor denotă o tergiversare nejustificată a examinării cauzei penale.

În vederea respectării principiului examinării cauzei într-un termen rezonabil, precum și al asigurării continuității procesului judiciar, instanța apreciază că lipsa repetată a avocaților aleși nu poate constitui un impediment perpetuu pentru desfășurarea judecății.

Tot odată dreptul la apărare este garantat prin participarea avocatului desemnat de stat, care dispune de toate posibilitățile procesuale necesare în vederea exercitării efective a apărării. În aceste condiții, continuarea examinării cauzei cu participarea avocatului garantat de stat asigură un echilibru just între dreptul la apărare al inculpatului și necesitatea prevenirii tergiversării procesului penal.

Aprecierea instanței de apel.

Completul de judecată, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, cercetând legalitatea și temeinicia sentinței atacate prin prisma motivelor formulate în apelul declarat, verificând probele administrate de către instanța de fond, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectând prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, călăuzindu-se de lege și de intima convingere, conchide de a respinge apelul declarat de avocatul Covaliov Vitali, în interesele inculpatului Rusu Eugeniu, susținut în ședința de apel de avocata Galina Reșulschi, cu menținerea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul central din 06 aprilie 2023, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

Completul de judecată constată că, cauza penală a fost examinată în procedura simplificată, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ din Cod de procedură penală, așa cum inculpatul Rusu Eugeniu până la începerea cercetării judecătorești a depus personal cererea scrisă, prin care a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală, susținută și de apărătorul acestuia. (f. d. 62, 63, vol. II).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Cahul, sediul Central din 15.02.2023, a fost admisă cererea inculpatului Rusu Eugeniu și s-a dispus examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor acumulate la urmărire penală. (f.d.72-73, vol. II).

În conformitate cu art. 364¹ alin. (1), (2), (10) din Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a acceptat cererea inculpatului Rusu Eugeniu referitor la examinarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor acumulate în faza de urmărire penală.

Conform art.414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de*

prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, *instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

În acest sens Completul de judecată statuează că, apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Aici Completul de judecată conchide că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Completul de judecată consideră necesar din start de invocat că, sentința primei instanțe a fost atacată de avocat în interesele inculpatului cu apel doar în partea stabilirii pedepsei aplicate inculpatului și nu a fost contestată vinovăția și încadrarea juridică al acțiunilor inculpatului Rusu Eugeniu.

Prin urmare, Completul de judecată va verifica aspecte de fapt și de drept din sentința primei instanțe ce ține de individualizarea pedepsei inculpatului Rusu Eugeniu, fără a se expune asupra vinovăției și încadrării juridice acțiunilor inculpatului, or, împotriva acestor chestiuni careva obiecții nu au fost formulate.

Completul de judecată constată că nu există temei pentru a interveni în hotărârea instanței de fond sub aspectul individualizării pedepsei. Instanța a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale cauzei, aplicând o pedeapsă legală, echitabilă și proporțională, fiind respectate cerințele art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, indicând circumstanțele relevante și motivele soluției privind stabilirea pedepsei.

În continuare, în limitele apelului declarat, Completul de judecată verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Rusu Eugeniu constată că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Potrivit art. 61 alin.(1), (2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Completul de judecată reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

În corespundere cu dispozițiile art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

(2) *În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, pedeapsa penală este echitabilă doar atunci când îndeplinește un dublu scop: pe de o parte, să sancționeze fapta comisă, iar pe de altă parte, să contribuie la reintegrarea socială a condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alți membri ai societății. Astfel, o pedeapsă disproporționată sau excesivă riscă să provoace efecte contrare, generând sentimente de nedreptate, resentimente și o pierdere a încrederii în sistemul juridic, ceea ce poate submina scopurile fundamentale ale justiției penale.

În acest context, legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili măsura acesteia strict în limitele prevăzute de lege, respectând atât dispozițiile părții generale, cât și ale părții speciale a Codului penal. Mai mult decât atât, individualizarea pedepsei reprezintă un principiu de bază, care presupune adaptarea sancțiunii la circumstanțele concrete ale fiecărui caz, astfel încât măsura aplicată să fie necesară și proporțională cu scopurile legii penale și să răspundă particularităților persoanei condamnate.

Aplicând aceste principii în speța inculpatului, instanța trebuie să asigure că pedeapsa stabilită nu doar reflectă gravitatea faptei – ținând cont de natura și mijloacele comiterii infracțiunii, scopul urmărit, condițiile în care a fost săvârșită și consecințele produse – ci și particularitățile personale ale inculpatului, precum starea psihică, situația socială și familială, istoricul penal și comportamentul anterior și posterior infracțiunii.

În acest mod, cuantumul și regimul pedepsei trebuie să fie astfel calibrate încât să asigure respectarea principiului echității sociale, să faciliteze corectarea și reabilitarea inculpatului și să descurajeze recidiva, în conformitate cu standardele europene privind drepturile omului. Executarea pedepsei, prin aplicarea unui regim adecvat, trebuie să contribuie la conștientizarea necesității respectării legii penale și la prevenirea săvârșirii unor fapte similare în viitor. Prin urmare, instanța de judecată are datoria să individualizeze pedeapsa într-un mod echilibrat și rațional, astfel încât să se realizeze în mod efectiv obiectivele justiției penale, menținând totodată respectul pentru demnitatea persoanei și garantând un tratament uman și proporțional în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În acest context, se menționează că la stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-78 din Codul penal, și anume, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Completul de judecată constată că, inculpatul Rusu Eugeniu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.326 alin. (1) Codul penal, conform indicilor – *traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, personal, de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească*

acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, care se pedepsește cu amendă de la 2000 la 3000 unități convenționale, închisoare de pînă la 6 ani.

Potrivit art. 16 alin. (4) din Codul penal, infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) din Codul penal se atribuie la categoria infracțiunilor celor grave.

Totodată, se menționează că, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei urmează a se ține cont de personalitatea inculpatului Rusu Eugeniu care anterior fost condamnat și anume:

- prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 29 octombrie 2018, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1), art.42 alin.(4), art.332 alin.(1) Cod penal și condamnat la închisoare pe un termen de 2 ani, amendă în mărime de 2000 unități convenționale. În temeiul art.90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa închisorii aplicată lui Rusu Eugeniu pe un termen de probațiune de 2 ani. (f.d.223-227, vol. I)

În același rând, Completul de judecată reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora, prescrise în art. 78 Cod penal.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a stabilit că la caz în privința inculpatului Rusu Eugeniu nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal și prezența celor agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, care face parte din categoria infracțiunilor de corupție, se eschivează de la organele de drept și de la prezentarea în fața instanței de judecată.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Completul de judecată constată că prezența antecedentelor penale, inclusiv pentru infracțiuni similare, caracterizează negativ personalitatea inculpatului și care conturează o personalitate antisocială, profund deviantă, care sfidează în mod repetat normele de conviețuire socială și valorile fundamentale ocrotite de lege, și care indică asupra pericolului social ridicat pe care-l reprezintă acesta, justificând aplicarea unei măsuri restrictive ferme, or, Rusu Eugeniu anterior a fost condamnat anterior, fiindu-i stabilită pedeapsa non privative de libertate, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni similare, cu intenție, din categoria celor grave.

Respectiv, în asemenea situații, pentru a fi atins scopul legii penale urmează a se interveni mai prompt, prin aplicarea unor sancțiuni mai severe, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane, să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile, calificate ca infracțiuni.

Mai mult ca atât, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunilor.

Mai mult ca atât, Completul de judecată conchide că atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu

clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum și în extremis chiar o agravantă.

În consecință, instanța de apel apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță este una echitabilă și justificată atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, stabilindu-i pedeapsă penală în limitele legii.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a stabilit inculpatului Rusu Eugeniu pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar argumentele apărării că urmează să fie aplicată pedeapsă sub formă de amendă sau cu aplicarea art.90 Cod penal, urmează să fie apreciate critic, or, în situația în care, inculpatul Rusu Eugeniu, fiind judecat și condamnat anterior prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 29 octombrie 2018 pentru săvârșirea infracțiunii similare, nu a făcut concluzii necesare spre corectare și schimbarea comportamentului său, Completul de judecată consideră inoportun să-i stabilească o pedeapsă mai blândă, sub formă de amendă sau închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, deoarece aceasta pedeapsa nu va restabili echitatea socială perturbată prin săvârșirea infracțiunii. Completul de judecată reține că, anterior i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, însă după cum se observă nu a avut efect de reeducare asupra inculpatului.

Referitor la afirmațiile avocatului Covaliov Vitali că, inculpatul Rusu Eugeniu a recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii și a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor acumulate la faza de urmărire penală, inculpatul nu a încălcat restricțiile puse la faza de urmărire penală și de instanța de judecată, în sensul stabilirii unei pedepsei mai blânde. Aici este de menționat că, prin recunoașterea vinovăției, inculpatul Rusu Eugeniu a beneficiat de reducerea din limitele din pedeapsa conform art. 364¹ alin.(8) din Codul de procedură penală și în acest sens, este imposibilă aprecierea recunoașterii vinovăției ca circumstanță atenuantă în sensul stabilirii unei pedepsei mai blânde deoarece nu va atinge scopul pedepsei penale.

Completul remarcă că instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Potrivit textului art. 90 alin.(1) Cod penal, instanța numai motivat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului cu concluzia că acesta se poate corija fără executarea reală a pedepsei închisorii, motive care trebuie indicate în sentință. Suplimentar, instanța de judecată va ține seama de trecutul vinovatului, mediul în care trăiește, modul de comportare la locul de muncă, în familie, în societate etc. Or, instanța după ce a stabilit pedeapsa, continuând operațiunea de individualizare cu privire la executarea

acesteia, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului.

Totodată, Completul remarcă că, sintagma „poate” din textul art. 90 alin.(1) Cod penal, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

În acest sens, Completul de judecată reiterează că reieșind din gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului Rusu Eugeniu, care deși anterior a fost judecat nu a făcut concluzii necesare și din nou a săvârșit infracțiune, Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

În concluzie, Completul de judecată apreciază că instanța de fond a individualizat corect și temeinic pedeapsa, motiv pentru care o menține ca fiind aptă să asigure restabilirea echității sociale, reeducarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Completul de judecată constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele incriminate prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Reieșind din circumstanțele expuse, Completul de judecată consideră necesar de a respinge apelul declarat de către avocatul Covaliov Vitali în interesele inculpatului Rusu Eugeniu și de a menține sentința atacată fără modificări.

Călăuzindu-se de prevederile articolelor 414, 415 alin. (1) pct. 1), lit. c), 417 și 418 Cod de procedură penală, Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat, apelul declarat de avocatul Covaliov Vitali în interesele inculpatului Rusu Eugeniu.

Se menține, Sentința Judecătoreiei Cahul, sediul Central din 06 aprilie 2023, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui Rusu Eugeniu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală a fost pronunțată la data de 02 iulie 2026, ora 14:00.

Președintele completului, judecător

Evgheni BANCOV

Judecătorii

Andrei SCRIPCENCO

Inga GORLENCO